

خطبه امام سجاد (ع) در کوفه

حذیم بن شریک اُسدی می گوید: زین العابدین (ع) برابر مردم آمد و اشاره به سکوت کرد!

خاموش شدند و او ایستاده . و ستایش خدای را کرد و بر نبی (ص) درود فرستاد. آنگاه گفت:

ای مردم! هر کس مرا می شناسد، می شناسد و هر کس نمی شناسد بگویم من علی فرزند حسینم که در کنار فرات او را کشتند بی آنکه خونی طلبکار باشند و قصاصی خواهند

من پسر آن کسم که حرمت او بشکستند و امنیت او را در هم شکستند و مال او تاراج کردند و عیال او را به اسیری گرفتند منم پسر آن کسم که او را به زاری کشتند و این فخر ما بس.

ای مردم شما را به خدا سوگند می دهم آیا در خاطر دارید سوی پدر من نامه نوشتید و او را فریب دادید و پیمان و عهد و میثاق بستید و بیعت کردید؟ و باز با او کارزار کردید و او را بی یاور گذاشتید؟

هلاک باد شما را! چه توشه ای برای خود پیش فرستادید! و زشت باد رأی شما!

به کدام چشم به روی پیغمبر (ص) نظر می افکنید وقتی با شما گوید :

عترت مرا کشتید و حرمت مرا شکستید، پس، از امت من نیستید؟

راوی گفت: صدای مردم به گریه بلند شد و به یکدیگر می گفتند هلاک شدید و نفهمیدید

پس علی بن الحسین (ع) فرمود:

خدای رحمت کند آن که نصیحت من بپذیرد وصیت مرا محض خدا و رسول صلی الله علیه و آله و خاندان وی نگاهدارد! که برای ماست آیه «فی رسول الله اسوه حسنه»

همه گفتند: یابن رسول الله ما فرمانبرداریم و پیمان تو را نگاهداریم دل به جانب تو داریم و هوای تو در خاطر ماست خدای تو را رحمت فرستد فرمان خویش بفرمای که ما جنگ کنیم با هر که جنگ تو خواهد و آشتی کنیم با هر کس تو با او صلح کنی و قصاص خون تو را از آنها که بر تو و ما ستم کردند بخواهیم.

پس علی بن الحسین (ع) فرمود:

هیبهات. ای بی وفایان مکار!

میان شما و شهوات حایل آمد می خواهید همان اعانت که پدران مرا کردید همان گونه مرا هم اعانت کنید

سوگند به پروردگار شترانی که حاجیان را به منی و عرفات می برند هنوز زخمها التیام نیافته است پدرم دیروز کشته شد و اهل بیت او هم با او کشته شدند و هنوز داغ پیغمبر فراموشم نگشته و تلخی آن میان حلقوم و حنجره‌ی من است و اندوه آن در سینه‌ی من مانده است. و خواهش من این است نه با ما باشید و نه بر ما!

آنگاه فرمود:

که پدر بزرگوارش از او بهتر و گرمی تر بود	شگفت آور نیست اگر حسین کشته شد
آن واقعه (قتل پدرش) بزرگتر بود (بروید بر آن	خوشحالی نکنید به آنچه بر حسین آمد
خوشحالی کنید)(جمله کنایه آمیز است)	جانم فدای آن که در کنار نهر فرات شهید شد
و کیفر آنکس که او را کشت آتش جهنم است.	